

# LYS OG LIV

Utgitt av  
**MENIGHETSFAKULTETET**

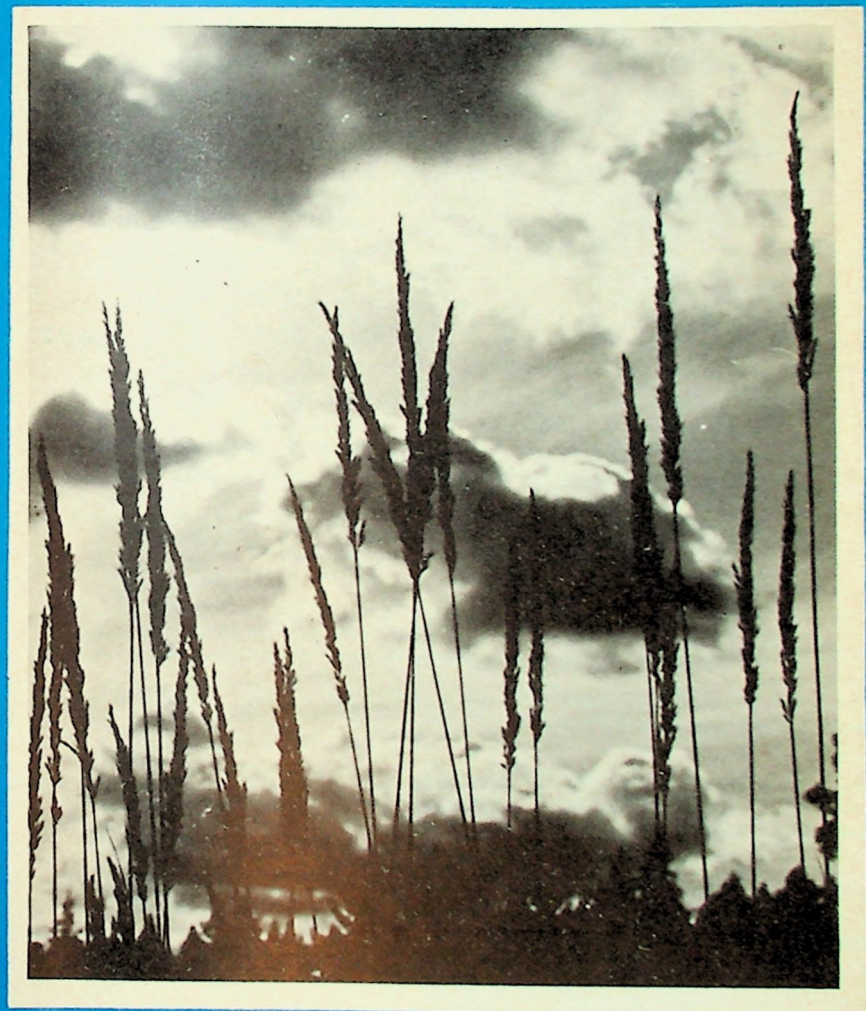


Foto: Hans Erik Amundsen

Nr. 7

**OKTOBER 1975**

**41. ÅRG.**

Redaktører: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.  
 Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78.  
 Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis  
 til alle MF-foreninger og prostikomitéer for MF, til samtlige menighetsråd i landet  
 og alle navngitte bidragsytere.

## TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	Juli—August		1/1—31/8	
	1974	1975	1974	1975
Personlige gaver	173 136	85 087	726 515	666 876
Stud. givertj.	1 165	1 000	23 880	32 435
<i>Sum personlige</i>	174 301	86 087	750 395	699 311
Offer/kollekt	39 543	41 318	602 703	642 712
<i>Sum</i>	213 844	127 405	1 353 098	1 342 023
Foreninger	14 322	9 744	162 322	160 652
Bøsser og andre g.	87	540	676	22 043
<i>Sum «ordinære» g.</i>	228 253	137 689	1 516 096	1 524 718
Testamentariske g.	27 069	110 555	533 963	144 110
<i>Sum gaver:</i>	255 322	248 244	2 050 059	1 668 828

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Fra 1/1-73: Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 1 28 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

# «Se, Guds bolig er hos menneskene»

Ap. 21, 3

Av Tove Rustan, Kr. stud.

Bibelens første kapitler skildrer en tragedie. Mennesket — skapt til fellesskap og utvunget samfunn med Gud — gjorde opprør. Frykten kom istedet for kjærlighet, bortvisning istedet for fellesskap.

Men Bibelens siste kapitler avdekker en fremtid da menneskene igjen skal tåle Guds nærvær: «Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem og de skal være hans folk.»

Hva innebærer det at Gud skal bo hos sitt folk? Det må bety en direkte, konkret nærhet. Gud — Skaperen — skal være sammen med sine skapninger. Den synd som en gang skapte frykt og skilsmisse, er borte. Åpenbaringsboken forteller i mektige bilder hvordan døden og djevelen blir beseiret og gjort til intet. Aldri mer skal disse makter få bryte inn og skape kaos og nød. Her erfarer vi stadig hvordan det onde gjør vår menneskelige tilværelse umenneskelig. Men da i det fullkomne samfunn med vår Skaper, skal vi få leve et helt og sant menneskeliv, uten noen brist. Syndens grufulle — men velkjente — følger er borte: «døden skal ikke være mer, heller ikke sorg, eller skrik eller pine skal være mer. For det som før var, er borte».

Når Gud skal bo hos sitt folk, skal vi også få erfare hans omsorg



for den enkelte. Han som kjenner hver eneste en av sine, skal selv «tørke bort hver tåre av deres øyne» — alle vonde erindringer skal strykes bort av Herren selv.

Men løftet om Guds nærvær hos sitt folk er også et alvorlig ord. Vi kan ikke bestå overfor hans velde og hellighet uten at vi selv er renset, helliget, gjort fullkomne av Jesus. Derfor er løftet også en tilskynelse til stadig å leve i og av Guds nåde i Jesus. Det er bare Jesu frelsesverk som kan gjøre oss i stand til å bestå innfor Gud. Men det er også nok. Hver den som har «vasket sine klær og gjort dem rene i Lammets blod» skal regnes med blant Guds folk. Og fra Guds folk skal takken, tilbedelsen og lovsangen klinge med en glede og jubel vi ikke kan fatte her.

Men om vi ikke kan fatte og forstå fullt ut hva det vil si å være i den levende Guds nærvær kan vi sette vår lit til det Bibelen avdekker for oss. Vi kan se frem mot dagen da fremtid blir nåtid, den dagen da Guds veldige skaperord lyder på nytt, og et nytt kosmos oppstår av kaos, og vi oppstår med nye legemer.

Vi skal se fram mot dagen da håpet blir virkelighet.

# I Jesu navn skal all vår gjerning skje

Av dekanus, professor dr. theol.  
Magne Sæbo

(Tale ved semesteråpningen 1. september 1975.)

Når vi i dag samles til høytidelig åpning av et nytt akademisk år, gjør vi det på universitetets gamle tradisjonsrike immatrikuleringsdag. Men nå har universitetet selv allerede for halvannen uke siden tatt imot de nye studenter og sunget sitt «Hellig er studentens kall». Vi ved vårt fakultet kommer etter og føyer oss inn i den akademiske sammenheng — likevel uten å syngede tradisjonelle akademiske hymner, men ved å innvie det nye akademiske år hos oss med *vår* tradisjonelle salme: «I Jesu navn skal all vår gjerning skje, om den skal blive oss til noget gagn.»

Vi er med i det akademiske liv, og samtidig bevarer vi vår særstilling, fordi vi også hører til i en annen sammenheng, nemlig i kirken, i menighetens levende sammenheng; det kommer også til uttrykk i vår institusjons navn: *Det teologiske Menighetsfakultet*. Egentlig er dette navn en anomali, likeledes som dets leder kalles dekanus, for begge deler hører hjemme i et helt universitets komplekse sammenheng. Når dette i og for seg umulige navn likevel en gang ble valgt, var det for på programmatisk vis å forene to tanker eller teologisk-kirkelige anliggender, —



slik eksempelvis professor Frøvig uttrykte dette ved 20-årsjubileet i 1928: «At det kalder sig Menighetsfakultet, vil si at det er kirkefakultet hvor kirkens tro og lære efter vor bekjendelse holdes i agt og ære og hævdes under fri personlig og videnskabelig prøvelse og undersøkelse. Men det vil også si at det er et fakultet som står i inderlig kontakt med den levende, bevisste kristendom hos læg og lærd i vor kirke...»

Det er klart at det meget lett kan komme til en spenning mellom disse to anliggender som vårt teologiske hus forener, i det vi så å si lever under to tak; men det kan også bety et gjensidig berikende forhold til begge sider; og det gjelder så mye mer som vårt fakultet i sin organisasjon har en bemerkelsesverdig fri og uavhengig stilling. MF er ikke innlemmet i et universitet og er dermed ikke i samme grad som et universitetsfakultet kan være det, underlagt forskningens skiftende moteretninger, men det står friere til å vende seg mot enhver selvherlig og menneskedyrkende forskning. MF er heller ikke underlagt statens styrende organer, selv om det som undervisningsinstitusjon har et positivt forhold til sta-

ten, regulert ved lover og reglementer, og for øvrig med takknemlighet mottar tilskudd for å kunne fortsette sin kristelige frie virksomhet, en virksomhet som i gitte situasjoner også kan komme til å bety teologisk kritikk av offentlige vedtak og tiltak. MF er endelig heller ikke underlagt kirkelige organer eller frie organisasjoner som eierorganisasjoner slik tilfellet er med andre nærliggende institusjoner; men samtidig som fakultetet gjør sin gjerning i og for kirken, kan det også måtte øve kritikk mot falske holdninger og særtradisjoner i det rikt sammensatte kirke- og kristenliv vi har både her i landet og videre utover. Men med denne sin frie og uavhengige stilling hva ytre organisasjon og innordning angår, er fakultetet dog samtidig bundet og festet i indre saklig forstand, nemlig til «Guds ord og kirkens evangelisk-lutherske bekjennelse» som det heter i Grunnreglenes første paragraf. MF er således et fritt, bekjennelsesbudet fakultet i «kritisk solidaritet med kirkens lovfestede og frivillige arbeidsorganer.» I denne posisjon har det en særlig sjanse og oppgave til å gi Gud hva Guds er og vitenskapen hva vitenskapens er.

Men dette har ikke alltid vært like enkelt og lett, og vil vel heller aldri bli det, tvertom vil vi måtte leve i og med en fruktbar spenning mellom disse to «regimenter.»

I begynnelsen ble vårt fakultet ofte nedlatende kalt en «prestesko-le», hvilket skulle bety at det manglet endel på den nødvendige vitenskapelige standard. Men allerede den eldste generasjon av lærere gav fakultetet et ansikt og en teologisk-vitenskapelig profil som etterhvert avtvang tillit i kirkelige og respekt

i akademiske kretser. Nytestamentlere som Odland, Frøvig og ikke minst Moe, kirkehistorikere som Sverdrup og Andr. Seierstad representerte både i sin undervisning og i sitt forfatterskap en sober vitenskapelig saklighet som bidro til anerkjennelsen av fakultetet som et vitenskapelig seriøst fakultet. Og senere generasjoner av lærere har på deres grunnlag ytterligere befestet og utvidet fakultetets vitenskapelige profil.

Ja, den vitenskapelige standard synes i dag å være så vel etablert at enkelte vil være fristet til å frykte en vitenskapelig overbalanse på bekostning av fakultetets kirkelige innordning og kontakt. Sett i videre sammenheng kan det her muligens komme en anti-vitenskapelig motreaksjon, slik det i dag synes å være tendenser til i andre sammenhenger i vårt samfunn. Samtidig som de ulike vitenskaper — og da ikke minst de teknisk-naturvitenskapelige — går fram med stormskritt, er det vel i vår tid en stigende skepsis til forskning og vitenskapelig ekspertise; det synes å bre seg en angst og usikkerhet overfor fremtiden: men merker visse reversbevegelser og ulike protestaksjoner. Dagens studenter har ikke alltid bidratt til å gjøre det akademiske liv mer troverdig eller populært i folks øyne, og på det politiske område er de ytterliggående og absoluttistiske standpunkter og de forenklede slagord og paroler mer fremtredende enn for.

Om disse eller lignende tendenser skulle gjøre seg gjeldende overfor vårt fakultet og dets teologisk-kristelige arbeid, blir det nødvendig å stå vakt om ikke bare den kirkelige innordning og medansvarlighet i teologien, men også om den sanne



«Guds ord det er vårt arvegods»

Foto: Magne Gabrielsen

og ekte vitenskapelighet innenfor våre vegger. Det ene skal gjøres og det annet ikke lates ugjort, også her.

Og på dette punkt vil jeg igjen gripe tilbake til den eldste generasjon av fakultetets lærere, og nå til den som jeg i første omgang lot unevnt, men som i kraft av sin sterke personlighet og rike utrustning kom til å prege fakultetets teologisk-kirkelige profil mer enn noen annen, nemlig Ole Hallesby. I manges øyne står han som den ekstremt ensidige og ubøyelige; etter min oppfatning hadde og viste han imidlertid en kompleks *bredde* i sin personlighet og i sin teologisk-kirkelige holdning som en ikke for raskt skal forenkle og plassere i en bestemt tidspreget retning eller bås; jeg tror at de studier av hans teologi og fremfor alt hans mangesidige virke som snart vil måtte komme, vil avdekke at både i hans samtid og i den første ettertid har en i flere retninger og på ulik vis

gjort ham urett, også på den måte at en har forenklet hans anliggender og teologiske prioriteringer. I denne sammenheng er det tilstrekkelig for meg å peke på bare noen få punkter. Hallesby som ikke kom til å produsere de mange, strengt fagteologiske arbeider, men like gjerne anvendte teologien i et utstrakt forkynnende, populærvitenskapelig virke, hevdet klart nødvendigheten av «historisk syn og empirisk metode» i et konservativt teologisk-vitenskapelig arbeid; fakultetets vitenskapelighet i de ulike disipliner, ikke minst i bibelvitenskapen, var hos ham reelt sikret. Videre: Han hadde en klar teologisk prioritering i sine teologiske anliggender hvor et brennende Kristus-engasjement og en Kristus-grepet tro hos den enkelte stod i sentrum, men han betonte samtidig det objektive i frelsen og hadde klart syn for det objektive i frelsen og for kirkens tradisjon og rette lære og faste ordninger; også som aktiv og bestemmende indremisjons-

mann var han sentralt kirkelig; derfor kom han med all sin kompromissløshet i det bekjennelsesmessig grunnleggende ikke til å virke kirkesplittende, men «samlende og positivt byggende, dynamisk ekspanderende, med det mål at evangeliet måtte få et mest mulig fritt og bredt løp i hele folket. La meg endelig også få legge til at han som person var stor nok til *ikke* å svare på de mange personlige angrep på ham i pressen, til tross for at de må ha såret ham dypt; og han var ydmyk og liten nok til å svare utførlig på hundrevis av brev fra ukjente som bad om hans råd eller tålmodig til å gi seg tid i sjelesorg overfor studenter og andre. Størst var han for meg da han knelte og bad med en. Det er vel ikke bare en tilfældighet at nettopp hans høyreiste og rikt sammensatte personlighet, hvis åndelige arv i dag syntes å være fordelt på flere ble selve personifikasjonen på det eldre MF som et «kirkefakultet» for å bruke Frøvigs ord igjen, et fakultet som med sin frie og uavhengige stilling både hadde en levende forbindelse med kristenliv i landet og med den akademiske, vitenskapelige verden.

I Det teol. Menighetsfakultet vil vi fortsatt ha et fakultet som står i intim kontakt og solidaritet med det rike liv som utfolder seg i de mange offisielt kirkelige og frivillige organisasjoner — slik det også kommer til uttrykk i Grunnreglens paragraf 6, og samtidig et fakultet som driver en ekte og seriøs vitenskapelig teologi på Guds ord og vår kirkes grunn, slik at den enkelte forsker hos oss i lojal tilslutning til fakultetets bekjennelsesmessige basis, finner det rett og forsvarlig. Da vil vårt fakultet fortsatt befinne seg hvor det alltid har vært: *midt*

*i kirken*, et sentralt brohode bak de enkelte frontavsnitt i kirkens mangfoldige liv. I dag er vi ikke lenger bare «presteskole», men vi gir teologisk utdanning også til lærere, og slik tar vi alvorligere enn før kirkens læreopdrag. Institutt for kristendomskunnskap er allerede en fast integrert del av vår virksomhet. Og jeg håper at det Kateketseminar som forstanderskapet vedtok opprettet allerede i 1972, snart kan bli realisert. Det er også mitt håp at vi kan få den teologiske etterutdanning i fastere og mer utbygde former; det er egentlig en sak som det haster med. Og endelig har jeg — til tross for at jeg godt kjenner vårt store arbeidspress allerede — to ønsker for oss lærere, nemlig at vi for det første tar vår populære-teologiske, vår kirkelige folkeopdragende oppgave mer alvorlig enn det i den senere tid — bortsett fra noen unntak — har vært tilfelle, og at vi dernest i større grad gjør vår røst gjeldende i de internasjonale teologisk-kirkelige fora; og jeg vet at vi har vesentlige ting å bidra med. Mitt ønske er at MF i videste forstand skal bety en positiv teologi for hele kirken.

Til dette fakultetet med dette dobbelte grunnsyn og de mange arbeidsforgreninger, hvor ny ekspansjon knytter seg til og viderefører de gamle linjer i en ny tid, ønsker jeg i dag alle velkommen som har sitt arbeide her. Jeg ønsker velkommen til et nytt akademisk år, til et nytt arbeidssemester; og jeg ønsker i særdeleshet de mange nye studenter velkommen, både teologer og kristendomskunnskapsstudenter, til et studium som for den enkelte nok vil innebære de samme spenningsmomenter som jeg i det foregående har kort skildret for institusjonens

## Samtale med formannen i studentutvalget, Thor Halvor Hovland

— Adressen din er Gransherad, men du snakker mer stavangersk, hva kommer det av?

— Mest korrekt er det vel å si at jeg snakker det vi gjerne kaller «barneksoledialekt», dvs. den sammenblandingen av dialekter som vi fikk på internatskolen på Madagaskar. Og der hadde Stavanger-dialekten overtakt. Dessuten har jeg bodd flere år i Stavanger.

Gransherad har jeg bare hatt som adresse de siste halvannet år.

— Men mest har du bodd i Oslo de siste årene. Hvor lenge har du gått på MF?

— Det er fire år siden jeg begynte her, men jeg har i grunnen ikke vært her i mer enn to og et halvt år, fordi jeg har studert ved forskjellige teologiske fakultet i Tyskland og USA.

— Hvordan har du erfart det åndelige fellesskapet?

— Det første året var det jo slik at det bare var plass til et fåtall studenter «på huset» som vi sier. Mange av oss var der bare til forelesningene, og vi leste ellers rundt på forskjellige bibliotek i byen. Da vi fikk det nye bygget, ble det lettere å få samlet studentene, og an-

---

vedkommende. Men under det hele, både under det kommende studiums gleder og bekymringer og problemer, ber jeg dere aldri å glemme *kallsvisjonen*, glemme forretten til å få trenge dypere inn i de hellige



Stud. theol. Thor Halvor Hovland.

daktene kl. 10.00 om morgenen er blitt en andaktsstund for hele huset. Jevnt over er det vel 400—500 studenter og andre med hver dag. Bønerommet i 3. etg. er flittig besøkt av studenter og i år forsøker vi å ha en kontinuerlig bønnevakt der fra morgenen kl. 8.00 til kl. 18.00 om kvelden. Det er jo i tillegg stadig små grupper som bruker kapellet til samtaler og bønn. Det bør også nevnes at vi har en prest, Rolf Næss, som sjelesørger.

Men til tross for alle disse mulighetene, merker vi nok også at det er studenter som ikke kommer inn i et godt åndelig fellesskap.

— Du har nå nevnt bønnegrupper, hva med andre aktiviteter som er knyttet til MF.

— MF's kor er kanskje det mest kjente for folk utenfor huset. I høst har det også kommet mange nye til, slik at det visst ikke blir noe problem med rekrutteringen. Siden

skrifter og slik bli *lærde i Guds ord* for derved bedre å kunne veilede andre til og i troen. Det er den herlige tjeneste som venter dere og som dere nå skal dyktiggjøre dere for.

*Magne Sæbo.*



jeg selv ikke er med der, kan jeg skryte litt og si at det er et godt kor!

Det finnes dessuten andre musikk- og sanggrupper som studentene har på eget initiativ. Jeg bør også nevne at det finnes foreninger som arbeider med teologiske spørsmål, utlegning av Bibelen, sjelesorg og prekenforberedelser. Vi har gode muligheter for idrettslig utfoldelse når vi har sittet for lenge med bøkene. Før det blir for kaldt i været er det fotballturneringer mellom forskjellige kull.

— Du sitter som formann i Studentutvalget, og Studentutvalget er det øverste organ for studentene ved MF. Er det mye å gjøre for et studentutvalg?

— Ja, det er mye! Fra en mengde småting som må tas fra dag til dag, til arrangement av seminarer og week-ender. Mye tid tar det også å forberede allmannamøter, — det er nærmest det samme som en generalforsamling for studentene. Dessuten sitter vi som representanter i de fleste andre styringsorganene på MF.

— Er det nødvendig med så mye byråkrati?

— Det er vanskelig å si hvordan det skulle kunne gli og fungere uten et slikt administrativt arbeid. Men når vi er 1000 studenter er det klart at det er en fordel for studentene å ha et utvalg å henvende seg til med ønsker og klager. De fleste av oss sikter mot en tjeneste i skole, kirke eller organisasjon etterpå, og vi er da naturligvis opptatt av om studiet vårt er egnet til å dyktiggjøre oss til disse tjenestene. Hvis vi mener det er noe som mangler, eller som burde ha vært forandret, er det også utvalgets oppgave å kanalisere dette videre til de andre styreorganene på MF.

— Nå har vi snakket mye om studentenes forhold seg imellom. Hvordan er kontakten til menighetene?

— Først vil jeg gjerne komme med et par generelle betraktninger: En student er gjerne blitt døpt og konfirmert i en kirke. Der føler han seg hjemme. Men når han flytter til Oslo, brytes båndene med hjemstedet mer eller mindre. Noen går aktivt inn i en menighet her i Oslo, og blir tilknyttet en ny menighet på den måten. Andre går inn i organisasjonsarbeid av et eller annet slag, og får ikke opprettet kontakt med noen spesiell menighet. For noen innebærer dette ikke noe problem, for andre derimot kan det bli det. Særlig på slutten av studiet når den tiden nærmer seg da en for alvor må bestemme seg for hvilken tjeneste en ønsker å gå inn i, og om en ønsker å bli ordinert. Da begynner en ofte å tvile på sine egne kvalifikasjoner og evner, og så lurer en på om det kan være riktig å bli prest. Da er det godt å ha en menighet bak seg, en menighet med mennesker som en kjenner og som kan gi råd og veiledning.

Forelopig har jeg sett det fra studentens side. Men det er også viktig — tror jeg — at menighetene ser sitt ansvar for studentene. Hjemmemenighetene, hvor der gjøres folk som kjenner studentene godt, bør følge dem opp i størst mulig grad. De bør også stadig være på utkikk etter ungdom i menigheten som de mener vil være egnet. Ofte er det jo nettopp gjennom andre mennesker at kallet til tjeneste kommer.

For Oslo-menighetene er det ikke alltid så lett å ta over dette ansvaret for å følge studentene opp. Det er ofte store menigheter og de kjen-

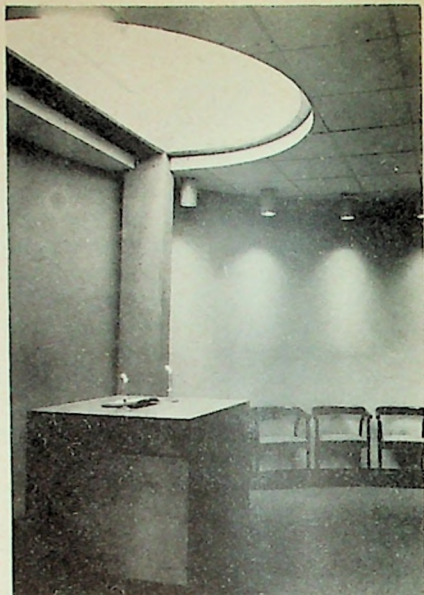
## Forbønnstjeneste på MF

Fryd og gled dere! Takk Herren for bønnesvar! Ja, for har dere ikke bedt om at også vi her på MF skulle få en fast bonnetjeneste? Nå er det i ferd med å skje.

Det er ikke alltid de store forsamlingene og vidløftige vedtakene som når lengst. Noen ganske få, student og lærer i fellesskap begynte å snakke om MF og forbønn. De slo seg ikke til ro med å prate om det. De bad og satte i gang. En orientering ble delt ut før påskrivningen av bønnevaktlisten begynte. Det måtte være spennende for de som ordnet med det. 100 studenter, lærere og annet personell måtte være villige, se det som sin oppgave å be en halvtime pr. uke hele semesteret gjennom. Men hundre blant tusen, det burde ikke være en umulighet. Den første dagen kom det noen, dagen etter flere. I dag er det bare noen få halvtimer som står åpne. Dermed er det alltid noen som ber fra kl. 8 om morgenen til kl. 18 om ettermiddagen, mandag til og med fredag.

Jesus hadde omsorg for den enkelte. Ingen skulle behøve å gå ensomme. Vi ber for hverandre ved navn, studenter, lærere og andre ansatte. Kanskje de nye studentene, de som skal opp til avsluttende eksamen og praktikumskandidatene trenger særlig forbønn. Videre ber

ner ikke studentene spesielt godt. Ofte flytter studentene også flere ganger i studietiden. Derfor vil det falle mye ansvar på menighetene rundt i landet for at vi kan få en god prestestand, gode arbeidere



*Bonnerommet i 3. etg.*

vi for undervisningen, studieopplegget, administrasjon og MF's venner og forbedere.

Forbønnstjenesten er rik. Den som ber, får. Det er jo ikke vi som skal få til å be, men være stille og lytte til ham som gir. Måtte Jesus få være den første i livet vårt og på bønneplassen. La oss heller ikke glemme å takke ham som lar oss få være hans barn.

Godt å vite at vi står sammen i åndskampen i forbønn for MF. Måtte vi få se at det er en tjeneste.

*Anne Skonhoft.*

i organisasjonene og gode lærere i skolen.

Ikke minst i dag er det viktig at menighetene ikke gir fra seg sitt ansvar overfor studentene på MF og MF som institusjon. G. B.

# Hva Bibelen sier om samliv mellom mann og kvinne

## *En uttalelse fra Menighetsfakultetets lærerråd*

Det har i den senere tid vært uro omkring det kristne syn på seksuelt samliv mellom mann og kvinne. Lærerrådet ved Menighetsfakultetet vil i den anledning presisere hva Bibelen sier om dette spørsmål:

Gud skapte mennesket til mann og kvinne (1 Mos. 1, 27—28). Tiltrekningen mellom kjønnene og muligheten for det dype og omfattende fellesskap i det seksuelle samliv er dermed lagt inn i menneskelivet. Dette er en gave fra Gud.

Gud har innstiftet ordninger for det sosiale fellesskap i verden. En av de grunnleggende ordninger er det forpliktende, livsvarige forhold mellom mann og kvinne. Etter Guds vilje skal dette være rammen om det seksuelle samliv (1 Mos. 2, 24, Matt. 19. 4—6). Når det derfor i tråd med dette eksisterer en juridisk institusert ekteskapsordning i samfunnet som verner om det monogame ekteskap, så svarer dette til Guds ordning (2 Mos. 20, 14, Matt. 5, 27—28).

Et seksuelt samliv utenom denne offentlig forpliktende ramme er derfor synd mot Gud. Når Bibelen dømmer hor og utukt, dømmer den altså ethvert seksuelt samliv for og utenfor ekteskapet (1 Kor. 6, 9; 7, 9, 1 Tess. 4, 3—4).

Denne Guds lov gjelder for alle mennesker. For den kristne har det særlig betydning at han ikke lever i utukt. Bibelen framholder at de kristnes legemer er Kristi lemmer, de er Den hellige Ånds tempel. Deresom en kristen utleverer sin kropp til utukt, er det både et brudd på

Guds ordning i verden og en krenkelse av kirken som Kristi legeme (1 Kor. 6, 15—20).

Når det i dag rettes angrep på ekteskapet som institusjon, skyldes det bl. a. en individualistisk tenkemåte som betrakter det seksuelle samliv som en privatsak som angår bare de to. En overser hermed de følger ens seksuelle adferd kan ha for andre mennesker. Likesom andre sider ved vår livsstil, er også vår seksuelle handlemåte normskapende. Å leve sammen i den tro at ens adferd kan forbli skjult for andre, er ofte et selvbedrag. Dessuten er det hykleri: en presenterer utad en livsstil som ikke svarer til det liv en lever (Matt. 23, 27).

De første feilsteg når det gjelder seksuelt samliv, er for mange på en uheldig måte blitt retningsbestemmende. Kanskje foler en på et uopprettelig fall og mister frimodigheten til å leve opp til tidligere etisk overbevisning.

Nå taler imidlertid Bibelen klart om tilgivelse for hver den som bekjenner sin synd og tror forlatelsen (1 Joh. 1, 9). Den som trer fram i Guds lys med sitt nederlag, skal, selv om nederlaget er stort, få mote den tilgivelse som har makt til å løse båndene til fortiden og gi ny frimodighet til å leve (Joh. 8, 11, Fil. 3, 14).

Oslo 9. oktober 1975.

Magne Sæbo  
professor/formann i lærerrådet

# Nye teologistudenter høsten 1975

Listen over nye teologistudenter er ordnet etter bispedømme/prestegjeld. Det er i høst også innskrevet en student fra Færøyene.

Ved innskrivningen gir studentene endel opplysninger om hva de har vært med på av virksomhet i menighetene og organisasjonene. Over halvparten har deltatt aktivt i lagsarbeid (55 stk.) og omtrent like mange i annet ungdomsarbeid (54), hovedsaklig i ungdomsklubbene (24). Mange har vært med i sanggrupper og kor av forskjellige slag (23) — flest i Ten Singgrupper (16). Ellers har de vært med i søndagsskolearbeid (18) yngres- og barnarbeid (20), speiderarbeid (8), konfirmantarbeid (7). Blant de nye studentene er det også 5 som har gjort tjeneste i forskjellige organisasjoner som «ettåringer» — d.v.s. de har gitt et år av sitt liv til tjeneste i organisasjonene. 4 studenter oppgir at de ikke har deltatt i noe kristent arbeid.

40 studenter har hovedsaklig arbeidet innen lagsbevegelsen, 25 innen ungdomsforbundet, 25 i menighetssammenheng og 12 i indremisjonen.

*Vær med å be for alle disse som nå har begynt på sitt teologiske studium ved MF.*

Bispedømme:	Prestegjeld:	Navn:	
<i>Oslo bispedømme:</i>	Trefoldighet	Lund, Gregers	
	Paulus	Giljebrekke, Sven	
	Grefsen	Hillestad, Kjetil	
	Grefsen	Larsen, Haakon	
	Tonsen	Bang, Sverre	
	Stovner	Mathisen, Erik	
	Manglerud	Johannesen, Haakon Magne	
	Oppsal	Skants, Petter	
	Nordstrand	Lassen, Kristian	
	Eik	Salvesen, Bjørn Kåre	
	Asker	Aakre, Dag	
	Asker	Kasa, Eivind	
	<i>Borg bispedømme:</i>	Østenstad	Teigen, Hildegunn Aaro
		Fr.stad domkirke	Storaas, Jarle
		Glemmen	Torp, Sindre
Glemmen		Jensen, Lisbeth Marie Ninni	
Sarpsborg		Gyllensten, Tom	
Rakkestad		Spydslaug, Jonny Håkon	
Råde		Dale, Jens Arne	
Nesodden		Struksnes, Gerd Karin	
Oppegård		Isaksen, Sjur E.	
As		Bakke, Sigurd	
Kråkstad		Claussen, Odd	
Nittedal		Næss, John. Edvard	
<i>Hamar bispedømme:</i>	Nittedal	Kasin, Svein Th.	
	Hurdal	Bonekrud, Tore	
<i>Tunsberg bispedømme:</i>	Hof	Aandstad, Ragnar Øystein	
	Tønsberg domkirke	Dittmann, Jon-Geir	
	Tønsberg domkirke	Schanke, Åge	
	Ramnes	Bjune, Knut	
	Modum	Ruud, Hans Erik	
	Hønefoss	Hval, Øystein Frivold	

Bispedomme:	Prestegjeld:	Navn:
	Hof	Zimmermann, Asle
	Horten	Nicolaisen, Svein Olav
	Horten	Sand, Torbjørn
	Sandar	Jørgensen, Ove Henry Virik
<i>Agder bispedomme:</i>	Sandefjord	Larsen, Birger Dyve
	Lund	Haaversen, Gro Birgitte
	Oddernes	Synnes, Rolf Martin
	Oddernes	Brøvik, Kirsten Elin
	Vågsbygd	Gundersen, Ingvar
	Bamble	Næsheim, Gunnar
	Kragerø	Kvarstein, Øyvind
	Brevik	Halling, Øystein
	Porsgrunn	Jacobsen, Jan-Bent
	Skien	Drangslund, Øyvind E.
	Vinje	Ringhus, Svein
	Risør	Ertsås, Kjartan
	Risør	Gregersen, Halvor
	Austre Moland	Noddeland, Erik
	Trefoldighet, Arendal	Tønnesen, Finn Egil
	Barbu, Arendal	Goksoyr, Per Kr.
	Søgne	Nome, Thore
	Søgne	Salomonsen, Terje
	Lista	Sandersen, Sander P.
	Farsund	Salvesen, Theis
<i>Stavanger bispedomme:</i>	Farsund	Theodorsen, Svein-Arne
	Hinna	Torgersen, Geir Kåre
	Madla	Hiim, Helge
	Kampen	Alfsvåg, Knut
	Soknedal	Netland, Leif Johannes
	Time	Moi, Oddvar
	Gand	Braut, Ivar
	Randaberg	Bø, Kjell Olav
	Rennesøy	Helland, Ole Agnar
	Rossabø menighet, Haugesund	(Arnesen, Morten Sveine, Ivar Bjerkeland, Bjarne Sigurd Tjelle, Arne
<i>Bjergvin bispedomme:</i>	Landås	Bygstad, Arne
	Fana	Martinsen, Sverre
	Fana	Kysnes, Rune Joar
	Laksevåg	Norstrand, Terje Bernt
	Åsane	Tryti, Jens
	Finnås	Adnanes, Reidar
	Finnås	Ersland, Kolbjørn
	Os	Ekerhovd, Einar
	Austevoll	Dronen, Roald
	Voss	Hana, Georg Bernhard
	Vossestrand	Grindeland, Ivar Bjarne
	Balestrand	Mundal, Age
	Førde	Skudal, Einar Arne
	Eid	Froyen, Eli Totland
	Gloppen	Skeistrand, Anders
	Haram	Tomren, Peder Magnus
	Vatne	Pilskog, Bjørn
<i>Nidaros bispedomme:</i>	Nidaros domkirke	Moksnes, Karl Edvin
	Kristiansund	Dahle, Olav

Bispedomme:	Navn:	Prestegjeld:
<i>Sor-Hålogaland bispedomme</i>	Stadsbygd	Hermstad, Knut
	Ørland	Kirkeby-Garstad, Trond
	Oppdal	Flaten, Ivar
	Verran	Masvie, Torkild
	Bodø domkirke	Rostrup, Eilert
	Bodin	Egenæs, Einar
	Hattfjelldal	Løvlien, Magne
	Meløy	Torset, Inge Ove
	Meløy	Kolvik, Kyrre
	Donna	Bentezn, Birger
<i>Nord-Hålogaland bispedomme:</i>	Skjerstad	Fredriksen, Edgar
	Ballangen	Sommerseth, Thor
<i>Færoyene</i>	Målseiv	Nilsen (1974 II)
<i>Ev.Luth. Frikirke, Fredrikstad:</i>	Sandvand, Leif Gunnar (1975 I)	Bech, Jønsvein



## Toten-studenter til innsats på Toten

I lag med Menighetsfakultetets studentkor vil Toten-studentene gjøre en innsats på sine heimlige trakter.

### **Fredag 14. november:**

1. Hyggesamvær på Blå Kors-hjemmet på Eina fra kl. 16.00.
2. Sang- og musikk møte i Eina kirke kl. 19.30.

### **Lørdag 15. november:**

1. Eldretreff i Gjøvik.
2. Sang- og musikk møte i Gjøvik kirke kl. 19.30.

### **Søndag 16. november:**

1. Gudstjeneste i Hunn kirke med kirkecaffe etterpå.
2. MF-studenter fra Vardal preker i Bråstad, Karmel, Skansen og Vardal.
3. Kirkekonsert i Ås kirke kl. 18.00.

Landssekretær Gunnvald Bjotveit er med som predikant.

# Menighetsfakultetets dager i Oslo

## LØRDAG 1. NOVEMBER 1975

- Populærteologiske forelesninger på MF, Gydas vei 4, Auditorium 1:  
Kl. 14.00: Professor, dr. theol. Åge Holter: «Er misjon kulturmord? Hva skal vi svare?»  
Kl. 15.00: Fakultetslektor Steinar Moe: «Omvendelsen og den frie vilje.»  
Kl. 16.00—18.00: Kaffe i MF's kantine, og omvisning i bygget.

## ALLEHENGENS DAG — SØNDAG 2. NOVEMBER 1975

Høymesse med ofring til MF.

Bekkelaget kirke	kl. 11.00:	Prof. dr. theol. Åge Holter
Fagerborg kirke	» »	Biskop Erling Utnem
Fossum kirke	» »	Vit. ass. Hans Arne Akero
Gamle Aker kirke	» »	Sokneprest Gunnar Trana
Grorud kirke	» »	Prof. dr. theol. Magne Sæbø
Grønland kirke	» »	Forsk.stip. Oskar Skarsaune
Ila kirke	» »	Domprost Reidar Kobro
Lilleborg kirke	» »	Sokneprest J. Ursin
Nittedal kirke	» »	Landssekr. Gunnvald Bjotveit
Nordberg kirke	» 09.30:	Fak.lektor Helge Kvanvig
	» 11.00:	Rektor Ingemann Ellingsen
Nordstrand kirke	» »	Vit. ass. Åge Haavik
Ormøya kirke	» »	Forsk.stip. Lars Østnor
Rødtvet kirke	» »	Fak.lektor Ole D. Hagesæther
Sofienberg kirke	» »	Fak.lektor Axel Smith
Stovner (skole)	» »	Vit. ass. Arne Rønnild
Trefoldighet kirke	» »	Fak.lektor dr. theol. Toreiv Austad
Tøyen kirke	» »	Fak.lektor Steiar Moe
Vålerengen kirke	» »	Prof. dr. theol. Edvin Larsson

Det blir også ofring til MF i en rekke andre kirker — se prekenlistene i avisene.

Kl. 18.00—19.00: Omvisning i MF's bygg, Gydas vei 4.

## KL. 19.00 FESTMØTE PÅ MF

Tale av biskop Per Juvkam.  
Sang av MF's studentkor.  
Presentasjon av nye lærere.  
Enkel bevertning.  
Kollekt til MF.

ALLE HJERTELIG VELKOMMEN

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

## Forslag til statsstøtte i 1976

I det forslag til statsbudsjett for budsjetterminen 1976 som Regjeringen la fram for Stortinget i St. prp. nr. 1 (1975—76) den 6. oktober d. å. er det foreslått en bevilgning på kr 4 030 000,— til Menighetsfakultetet. MF søkte om støtte på vanlig møte i januar 1975 basert på det foreløpige budsjettforslag for 1976. Budsjettet for MF i 1976 er på i alt kr 11 121 115,— og den tilskuddsberettigede del når praktikum, landssekretærlønner m. v. er trukket fra er på kr 9 651 180,—.

Etter vedtak i ekstraordinært møte i Forstanderskapet 16. juni 75 søkte MF også om støtte til praktikums del av budsjettet for 1976 som er på kr. 808 853,—.

Det beløp som er foreslått som støtte til MF er nærmere 8 % lavere i forhold til det tilskuddsberettigede beløp enn støtten for inneværende år (1975).

Til orientering for Lys og Livs lesere gjengis her teksten i St.prp. nr. 1 vedrørende MF:

### Kap. 311. Det teologiske Menighetsfakultet

<i>Utgifter:</i>	Rekneskap 1974	Løyving 1975	Framlegg 1976
70. Tilskott .....	3 154 000	3 610 000	4 030 000

Vi viser til St.prp. nr. 82 (1971—72) der departementet første gongen gjorde framlegg om statstilskott til Menighetsfakultetet, og Innst. S. nr. 146 for 1971—72, som vart vedteken av Stortinget 16. mars 1972.

Til den vanlege fristen for budsjettframlegg, 1. februar 1975, fekk departementet ein søknad frå Menighetsfakultetet om statstilskott med 75 prosent til dei utgifter som det er gjeve tilskott til idlegare, de vil seie a det praktisk-teologiske seminar, landssekretærene og delar av administrasjonen er haldne utanom.

Departementet har under budsjettarbeidet halde seg til det prinsipp som vart nemnd i St.prp. nr. 82, og som er nytta kvart år, å gi statstilskott som ein rund sum fastsett etter skjøn. Vi har teke utgangspunkt i løyvinga for 1975 og fort opp tilskott i 1976 som svarar til om lag 12 prosent auke. Vi minner om at løyvinga vil kunne

overskridast i samasvar med lønnsrevisjonane ettr 1. mai 1975, på lik linje med statsinstitusjonane.

Departementet meiner at Menighetsfakultetet må vere tilbakehandlen med oppretting av nye stillingar når det for statsinstitusjonane i Oslo-området er fastsett sterke restriksjonar på dette.

Studenttalet var hausten 1974 903, og ein ventar at det blir 950 i 1975 og 980 i 1976.

Etter at summene i budsjettframlegget var fastsette, har Kyrkje- og undervisningsdepartementet fått søknad frå Menighetsfakultetet om statstilskot og til det praktisk-teologiske seminar. Framlegge frå departementet er rekna ut på same grunnlag som tidlegare, og departementet finn ikkje grunn til no å vurdere dei prinsippsspørsmål som reiser seg dersom ein skulle ha fort opp statstilskott til ein utvida aktivitet.»